

UCHWAŁA NR 168 RADY MINISTRÓW

z dnia 1 lipca 1958 r.

o zmianie uchwały z dnia 21 kwietnia 1954 r. w sprawie stopni i odznak służbowych, umundurowania oraz dodatku za wysługę lat w resorcie Ministerstwa Kolei.

Na podstawie art. 4 i 5 dekretu z dnia 21 kwietnia 1954 r. o niektórych prawach i obowiązkach pracowników kolejowych (Dz. U. z 1954 r. Nr 16, poz. 59, z 1956 r. Nr 41, poz. 187 i z 1958 r. Nr 44, poz. 216) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 184 Rady Ministrów z dnia 21 kwietnia 1954 r. w sprawie stopni i odznak służbowych, umundurowania oraz dodatku za wysługę lat w resorcie Ministerstwa Kolei (Monitor Polski z 1954 r. Nr A-39, poz. 531 oraz z 1956 r. Nr 4, poz. 30 i Nr 63, poz. 747) wprowadza się następujące zmiany:

1) tytuł uchwały otrzymuje brzmienie:

„w sprawie umundurowania i odznak służbowych oraz dodatku za wysługę lat pracowników resortu komunikacji objętych przepisami dekretu z dnia 21 kwietnia 1954 r. o niektórych prawach i obowiązkach pracowników kolejowych”;

2) skreśla się rozdział 1 (§§ 1—13);

3) § 14 otrzymuje brzmienie:

„§ 14. 1. Prawo do bezpłatnego umundurowania służbowego wraz z odpowiednimi odznakami (dystynkcjami) służbowymi przysługuje zatrudnionym w pełnym wymiarze godzin pracownikom:

1) przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” oraz przedsiębiorstw (zakładów pracy) wyodrębnionych po roku 1945 z przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe”, a pozostających w resorcie komunikacji, z wyjątkiem kierowniczek i wychowawczyń przedszkoli;

2) Zakładów Wytwórczych Urządzeń Sygnalizacyjnych w Welnowcu, Gotartowickiej Fabryki oraz Fabryki Sygnałów Kolejowych w Żarach;

3) Centralnego Ośrodka Badań i Rozwoju Techniki Kolejnictwa;

4) szkół kolejowych resortu komunikacji;

5) komórek organizacyjnych Ministerstwa Komunikacji objętych przepisem art. 1 dekretu z dnia 21 kwietnia 1954 r. o niektórych prawach i obowiązkach pracowników kolejowych (Dz. U. z 1954 r. Nr 16, poz. 59, z 1956 r. Nr 41, poz. 187 i z 1958 r. Nr 44, poz. 216);

6) Centralnego Zarządu Zakładów Naprawczych Taboru Kolejowego.

2. Prawo do bezpłatnego umundurowania służbowego wraz z odpowiednimi odznakami (dystynkcjami) służbowymi przysługuje również Ministrowi Komunikacji, podsekretarzom stanu w Ministerstwie Komunikacji oraz uczaiom szkół kolejowych resortu komunikacji.

3. Warunek zatrudnienia w pełnym wymiarze godzin, o którym mowa w ust. 1, nie odnosi się do pracowników mianowanych (etatowych).

4. Umundurowanie powinno być zasadniczo koloru granatowego, obuwie koloru czarnego. Odznaki (dystynkcje) służbowe powinny być koloru srebrnego i złotego. Części składowe i jakość umundurowania służbowego, zakres uprawnień do umundurowania, urzędową tabelę uprawnień do umundurowania ze wskazaniem minimalnych okresów zużycia poszczególnych części oraz wzory mundurów, odznak (dystynkcji) służbowych i rozróżnienia

służb ustali Minister Komunikacji w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Kolejowych P.R.L.”;

4) § 15 skreśla się;

5) w § 16 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Pracownicy uprawnieni do bezpłatnego umundurowania zachowują w razie zwolnienia ze służby z urzędu, z wyjątkiem zwolnienia dyscyplinarnego lub z winy pracownika, umundurowanie na własność, bez obowiązku jakiegokolwiek dopłaty. Uczeń, który ukończył naukę w szkole, zachowuje umundurowanie na własność.”;

6) § 17 otrzymuje brzmienie:

„§ 17. 1. Obowiązek noszenia munduru w służbie z odpowiednimi dystynkcjami służbowymi mają pracownicy pełniący służbę na stanowiskach, których wykaz ustali Minister Komunikacji. Noszenie munduru w służbie przez pozostałych pracowników, jak również noszenie umundurowania poza służbą przez wszystkich pracowników uprawnionych do umundurowania, pozostawia się ich uznaniu.

2. Pracownicy nie mający obowiązku noszenia umundurowania w służbie otrzymują według własnego wyboru bądź umundurowanie gotowe, bądź kupon materiału z dodatkami krawieckimi lub ekwiwalent umundurowania w wysokości cen zakupu umundurowania gotowego.”;

7) w § 19 ust. 1 wyrazy „w § 1 oraz w § 14 ust. 8” zastępuje się wyrazami „w § 14 ust. 1 oraz w Centralnym Biurze Dokumentacji Technicznej Taboru Kolejowego”;

8) w § 20 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Dodatki, o których mowa w § 19, wypłaca się raz w roku, obliczając je od rocznego uposażenia zasadniczego, wynikającego z posiadanej grupy uposażenia.

2. W zakładach pracy, w których nie są stosowane grupy uposażenia, podstawę wymiaru dodatku za wysługę lat ustali Minister Komunikacji, dostosowując tę podstawę do uposażeń zasadniczych pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” na podobnych w zasadzie stanowiskach”.

§ 2. Pracownikom Ministerstwa Komunikacji, którzy przeszli do pracy w tym Ministerstwie z b. Ministerstwa Transportu Drogowego i Lotniczego, zalicza się do stażu pracy stanowiącego podstawę wymiaru dodatku za wysługę lat czas pracy w odpowiednich komórkach organizacyjnych b. Ministerstwa Transportu Drogowego i Lotniczego.

§ 3. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Komunikacji.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz